

Adres Ongewoon

HAGESTRAAT 12A Hier vinden volwassenen met autisme hun thuis

'Thrillers geven me rust'

Magisch vond Floris van Rijn (45) het Rosenstock Huessy Huis toen hij er vier jaar geleden voor het eerst doorheen liep. Hij voelde zich gelijk thuis.

Elizabeth Stilma
e.stilma@mediahuis.nl

Haarlem ■ De dikke muren, het kapelletje, de eeuwenoude geschiedenis. En niet te vergeten: de locatie. De studio in het pand aan de Hagestraat 12a is vlakbij het centrum. Uit eten, koffietje halen, boeken lenen in de bieb, alles is op loopafstand.

Na zijn scheiding zat Van Rijn niet lekker in zijn vel. Hij had last van spanningen en angst. Daarom besloot hij aan te kloppen bij Stichting De Heeren van Zorg. Een organisatie die volwassenen met autisme begeleidt naar een zelfstandige woonsituatie.

Hij verliet zijn woning in de Cronjéstraat en mocht de gloednieuwe studio in het door StadsHerstel Amsterdam opgeknapt pand als eerste bewoner betrekken. Nu woont Van Rijn met zeven andere bewoners in een deel van het Rosenstock Huessy Huis waar het voormalige zusterhuis was. „Hier kreeg ik meer sociale contacten en heb ik goede vrienden gemaakt.”

Na 600 jaar heeft het pand tussen de Antoniestraat en de Hagestraat nog altijd een maatschappelijke functie in de geest van de weduwe Lysbeth Jan Bette Heinrichzoon. Zij liet in 1437 haar huis

Het Rosenstock Huessy Huis.

aan de Antoniestraat na met de nalatenschap dat deze gebruikt moest worden als gasthuis voor arme lieden. Bovendien moest het de naam krijgen van de apostel Sint Jacobus de Meerdere.

In de daarop volgende eeuwen werd het pand steeds verder uitgebreid. Met de komst van de Zusters Franciscanen die in 1853 hun intrek in het St. Jacobsgodshuis maakten, werd de kapel gebouwd net als de uitbouw aan de Hagestraat 12a. Dat laatste gedeelte werd gebruikt als dagbesteding voor de meisjes uit het weeshuis. Zij leerden hier naaien en patronen tekenen.

De sociaal maatschappelijke

St. Jacobsgodshuis heet nu Rosenstock Huessy Huis

woongroep die het gebouw in 1972 overnam, hangt het gedachtegoed aan van de filosoof Eugen Rosenstock-Huessy. Zodoende kreeg het pand haar nieuwe naam. In de loop van de jaren vonden pelgrims er onderdak, stichting Vluchtelingenwerk zat er jarenlang en tegenwoordig heeft restaurant De Kloosterkeuken, voor jongeren met afstand tot de arbeidsmarkt, er zijn plek.

Hoogslaper

Van Rijn kijkt vanuit zijn studio zo uit op de tuin en het terras van het restaurant. De hoge plafonds en enorme ramen maken dat de kleine ruimte licht en luchtig aanvoelt. Hoewel hij gebruik kan maken van de gezamenlijke huiskamer heeft de studio alles om zelfstandig te wonen. Een keukenblok met kookplaat, een in pandige douche en toilet waarboven de hoogslaper is gevestigd.

„We eten regelmatig samen. Maar daar doe ik niet altijd aan mee, dan wordt mijn hoofd te druk.” Als hij merkt dat de spanning te groot wordt, trekt hij zich terug in zijn eigen ruimte. Van Rijn laat kleurboeken met prachtige

FOTO'S UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

ge mandala's zien. „Kleuren helpt mij te ontspannen. Ik heb mooie kleurpotloden waarmee ik mandala's, maar ook kunstplaten zoals van Van Gogh, inkleur.”

Of hij neemt plaats op zijn lievelingsplekje op de bank. Daar zit hij graag een beetje de tuin in te kijken of hij pakt een boek, want ook het lezen van vooral thrillers geeft hem rust. „Ja dat klinkt een beetje raar, maar de focus op een spannend verhaal haalt me uit de werkelijkheid.”

Overigens leest hij niet alleen maar thrillers. Af en toe pakt hij een boek over koffie, want hij is zich aan het oriënteren waar hij

Adres Ongewoon

Wat maakt een woning ongewoon? Is het de plek, de historie, de bewoners, de architectuur? Haarlems Dagblad gaat op zoek naar het verhaal achter het huis. Hoe bijzonder wonen mensen in de regio en wat vinden ze belangrijk? Vandaag: het voormalige St. Jacobsgodshuis aan de Hagestraat in Haarlem.

begeleid zou kunnen werken. En ja, koffie heeft zijn interesse gevangen. „Ik houd van koffie met allerlei verschillende smaakjes. Mischien kan ik wel leren voor barista.”

Boven zijn lievelingsplek hangt een ingelijste inkttekening van de hoofdstad aan de wand. Van Rijn wijst er naar. „Deze is heel speciaal. Die was van mijn grootvader die als conciërge op het Barlaeus Gymnasium in Amsterdam werkte. Een tekenleraar daar heeft het voor hem gemaakt. Die doe ik nooit weg!”

Ook niet als hij straks het mooie pand in de Hagestraat gaat verlaten. Want na vier jaar begeleid wonen, is Van Rijn nu klaar voor de volgende stap. Hij is met de wooncorporatie in gesprek over een zelfstandige woning waarbij hij nog twee jaar ambulante zorg krijgt. „Het zal wennen worden, maar ik kijk wel uit naar een huis met meerdere kamers. Dan kan ik een aparte kleur- en leeskamer inrichten.”

Bewoner Floris van Rijn en begeleider Najah Ibrahim in de huiskamer.

Uitzicht op de tuin.